

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

Co chcete číst?
Napište nám to!
Napište nám to na
lístek, označte
zřetelně názvem
PROVAS a vhod'te
do naší schránky
na Obecním úřadě.
Děkujeme.

INFORMAČNÍ OBČASNÍK PODBRDSKÉHO ÚDOLÍ

ZDARMA

20. ZÁŘÍ 2003

ROČNÍKI, ČÍSLO 9

Vážení čtenáři!

Vítejte na stránkách zářivého čísla Provasu. Spalující horka vystřídala počasí o poznání chladnější, takže to vypadá, že léto je pro tento rok definitivně za námi. Je tedy podzim, roční obdobi trochu melancholické a zádumčivé, ale na druhou stranu o mnoho klidnější než rozpálené a divoké léto. Pokud patříte k lidem, kteří rádi podléhají nostalgické podzimní atmosféře, můžete si společně s námi zavzpomínat na slunečné srpnové dny, třeba při čtení článku o dobročinném festivalu, který se konal na Točnicku. Tento hrád sice nestojí přímo v našem podbrdském údolí, ale není to vlastně poprvé, co vám přinášíme informace z odlehlejšího místa, kde se koná něco zajímavého. Jak zajímavé bylo dění na Točnicku, to už se dočtete v samotném článku. Do kulturní rubriky jsme tentokrát kromě knihovnického okénka zařadili i jednu báseň, snad se vám bude líbit. Trochu nám dělá starosti náš nový redakční kolega Franta. Obvykle je to chlapák jak má být, ale tentokrát se nám nějak rozněžněl. Asi ten podzim doléhá i na něj. Ale možná jen přešel prvním ranitím mrazíkem, když odpočíval někde u silnice po první části náročné cesty z restaurace domů.

Doufám, že si v tomto čísle najdete něco, co vás zaujme. Jestli urw, můžete nám o tom napsat, budeme rádi. Přeji vám příjemné čtení.

Jiří BOLINA

Září

Karel Toman

Můj bratr dooral a vypřán koně
A jak se stmívá,
věrnému áruhu hlavu do hřívý
položil tiše, pohladil mu šíji
a zaposlouchal se, co mluví kraj

Zní zvony z dálky tichým svatvečerem
molitba vesnic stoupá
chladným šerem

Duch země zpívá: úzkost, útra, bolest
v jediný chorál slily se
a letí k věčnému nebi

Svatý Václave,
nedej zahynout
nám ni budoucim

Každý měsíc pro vás připravuje kolektiv redakce občasníku PROVAS informační list z podbrdského údolí. Je třeba články napsat, zalámat, noviny vytyšknout a pak složit a roznést. Na snímku děvčata kompletují jedno z prázdninových čísel. Foto J.KOZÁK

Plyn začne proudit do Podbrdí

PLYNOVODY JSOU ZKOLAUDOVÁNY A ČEKÁ SE NA SPUŠTĚNÍ

Podbrdsko – První etapa plynofikace Podbrdská se chýlí ke svému závěru. Po kolaudaci už je větve plynovodu ze Svinař, přes Hatě do Podbrdí. Ta proběhla 26. srpna. Jsou hotovy i úpravy povrchů komunikací. Vlastníci plynových přípojek mají teď za úkol zakrýt vlastní přípojky a označit tzv. „domečky“ nápisem HUP (hlavní uzávěr plynu). Cena této větve se pohybovala okolo 18,5 milionu korun. Z datace dostaly obce 8,5 milionu, zbytek musely financovat samy. Druhá větve plynofikace, z Litně přes Nesvačily, Všeradic do Vinařic, musí nyní vyřešit majetkové nesrovnalosti, ale všichni doufají, že koncem září nabyde kolaudace právní moci a potrubí se naplní plynem. „Ve Vinařicích je hotovo,“ říká místní starosta Petr Podubacký. „Investovali jsme do plynofika-

kace 1,7 milionu korun. Jen 200 tisíc nás stál příspěvek na přivaděč ze Všeradic.“ Na řadě je teď druhá etapa z Podbrdí do Osova a ze Všeradic do Neumětel. Podle předsedy Horymíra Zdeňka Veverky je hotova projektová dokumentace a čeká se na stavební povolení a na udělení státní dotace. Stejně jako v první etapě i druhou bude zastřešovat sdružení obcí Horymír.

„Bez Horymíra by plynofikace nebyla,“ říká svinařský starosta Roztočil. Josef KOZÁK

Starosta Veverka vážně uvažuje o rezignaci

Osov – Na schůzi obcí mikroregionu Horymír hodlá podat rezignaci jeho předseda, Zdeněk Veverka. „Vždycky jsem byl toho názoru, že na postu předsedy mikroregionu by se měli střídát starostové členských obcí,“ říká k tomuto svému rozhodnutí. „Jinak si myslím, že předseda takového svazku by to měl dělat jako svoji hlavní náplň. To není práce na nepoledne, ale úkol pro profesionála. Jsou to věci, kde se jedná o audity, o ekonomiku a to je pro jednu pracovní sílu. Abych to dělal dobře, tak na to já čas nemám. Měla by se změnit ekonomika celého mikroregionu a členové spolku přistupovat k financování stejnou měrou.“ Pozn. Schůze mikroregionu se konala po uzávěrci. S průběhem zasedání Vás seznámíme v příštím čísle. (JoK)

Osovská slrěna hlásila požár suché trávy

Osov – Kolísavý tón osovské slrěny, kterou spustilo na dálku bercunské ústředí Hasičského záchranného sboru, oznámila v sobotu 6. září žemi signály, že někde mimo obec hoří. Kdyby slrěna zazněla pouze jednou, bylo by to znamení, že je oheň přímo v obci. Ve stejné době přišla na mobil zpráva všem členům osovské zásahové jednotky. Ti pak vyrazili za Hostomice, kde hořela suchá tráva podél cesty. Kromě osovských zde zasahovali též hostomičtí a hasiči z Hořovic. (JoK)

Podbrdské obce oslaví posvícení

NĚKDE POSEDÍ U HARMONIKY, JINDE TANCUJÍ A HODUJÍ OD SOBOTY DO PONDĚLÍ

Podbrdsko - Posvícenský maratón podbrdských posvícení začíná každoročně ve Všeradicích na svátek Sv. Bartoloměje, kterému je zasvěcen místní kostel. Letos to bylo 24. srpna. O dva týdny později oslavily posvícení obce Nesvačily a Vinařice.

„Stále máme zavřený hotel,“ smutní vinařický starosta. „A tak jsme si udělali alespoň Pěknou. Poseděli jsme v hasičárně při harmonice a saxofonu a bylo nám dobře.“

O týden později přicházejí na řadu Velký i Malý Chlumec. Jejich posvícení se odvozují od svaté Ludmily, které je zasvěcena jedna z kaplíček. Obyvatelé posvícení oslavili sobotní zábavou v hospodě „U Kozohorských“ a v pondělí na Pěkně.

20. září navštíví posvícení Neumětely a odtud „poběží“ na Sv. Václava do Osova a do Podbrd. Ve stejný den slaví tento podzimní svátek i v Bykoš, a ve Svinařích.

A jak budou slavit v Osově? U starosty Zdeňka Veverky bude posvícení ve znamení návštěv a kachny s červeným zelím a knedlíkem. „Já budu dělat jen knedlíky,“ říká Vlasta Veverková. „Kachnu a zelí má na starosti Zdeňkův bratráněk, který nyní žije v Německu a vždy na posvícení k nám zavítá na návštěvu. Kachnu umí nejlépe, protože se vyučil kuchařem v karlovarském hotelu Pupp.“

K pití se budou Veverkovi dělit o víno a pivo. „Jsem z Moravy,“ dodává Vlasta. „a tak já slivovičku a vínko. Zdeněk samozřejmě pivo a ostatní? To je na nich.“

O další týden později přivítají posvícení v Nových Dvorech a pak „poběží“ do Osovce. „Osovští hasiči před válkou stále chtěli slavit dohromady, na svatého Václava,“ vzpomíná

třidovadesátiletá Marie Biskupová z Osovce. „ale osovečtí nechťeli. Tady byl hasič v každém domě a starosta hasičů Husák řekl: Nikdy, vždycky se slavilo zvlášť a tak to zůstane. Ale když pak byl třeba pohřeb, tak to šli

všichni hasiči společně. Osovští i Osovečtí.“

Po Osovci oslaví tzv. „havčské posvícení“ 18. října Lážovice, 26. října Vižina a během podzimního svátku skončí o svátku zesnulých (dušičkách) ve Skříplí. Josef KOZÁK

Posvícenskou nálaču ve Velkém Chlumu ruší výkopy budovaného vodovodu. Brzy by však měly silné modré trubky zmizet pod zemí a silnice bude opět volná. Foto J.KOZÁK

Křížky pamatují věky

POKRAČOVÁNÍ SERIÁLU O ZAJÍMAVÝCH KŘÍŽÍCH

První posvícení oslavil biblický král Šalamoun

Slovem posvícení označujeme oslavu výročí posvícení chrámu biskupem. Podle legendy první posvícení držel Šalamoun, když světil svůj chrám v Jeruzalémě a každý rok ve výroční den pořádá hostinu pro své přátele.

Posvícení se už ve středověku slavilo tak bujně, že například v Malíně na Kutnohorsku v roce 1413 byli při rvačce vybiti obyvatelé a Malín lehl popelem. Vůbec nejtýpističtější a nejvýznamnější jeho součástí byl tanec. Po vni chodili mládenci s hudbou a zpěvem a zvali děvčata k tanci. Dívka si vyvolila svého mládence, hostila ho a také mu platila vstupné na taneční zábavu.

Za starých časů se slavilo téměř v každé farnosti v jinou dobu v průběhu celého roku, a to po několik dní, zpravidla od soboty do středy. Jelikož pracovní morálka tím značně trpěla, nařídil císař Josef II. přesunout všechny oslavy na svátek sv. Havla, který připadá na 16. říjen. V tu dobu byla již úroda sklizena, pole připravena na zimu a nastal čas klidu. Tomuto posvícení se začalo říkat havčské, či také ci-sařské. Poslušný poddaní příkaz přijali a řada obcí jej dodržuje dodnes.

U nás v Osově slavíme výročí posvícení podle původního data, tedy na svátek svatého Václava. Totiž v případě, kdy se jednalo o významného národního patrona, Josef II. nezasa-hoval. Od 2. vatikánského koncilu (1962-1965) se slavnost posvícení slaví v den, který je skutečně výročním. Pokud se někde nedochovaly záznamy, je posvícení stanoveno na 25. říjen nebo na následující neděli. (mp)

Na Vrahu - V polích při cestě z Lážovic do Skříplce stojí záhadný křížek. Dle pověsti se zde někdo oběsil, druhá verze zase říká, že se tam stala nějaká vražda. Však se tu také dodnes říká "Na Vrahu". Vlastně je to označení celé katastrální oblasti. Podrobnosti už asi nikdo nezná. (M. Tlapáková, Nové Dvory)

Mezi lípami - V polích mezi Lštění a Hostomicemi, kde kdysi vedla pěšinka, stojí mezi dvěma starými lípkami dřevěný kříž. Pamatují se, že téměř před půl stoletím se kříž stářím zhroutil. Ale pan rada Greif dal tehdy postavit nový. Podle pověsti kdysi dávno na tomto místě uhořel blesk do koňského spržení, ale podrobnosti už česka nikdo nezná. (J. Vorel)

Rozkvetlý kříž - Na neumětelském hřbitově hned proti vchodu se tyčí krásný dřevěný kříž, který je celý pokrytý vybarvenými květy různých druhů. Dle pověsti má zajímavou historii. V roce 1900 zde prý působil farář slovenské národnosti. Protože kříž před vchodem ztrouchnivěl a věřící chtěli nový, nechal ho zhotovit na Slovensku. Když byl kříž dovezen, věřící se ale bránili jeho umístění na návsi, že je prý příliš barevný. Nakonec byl tedy kříž postaven za hřbitovní vrata. (J. Vorel)

U svatých - Mezi Osovem a Skříplí stojí na kamenném podstavci kříž a naproti němu přes silnici socha. Dle pověsti byl na tomto místě kdysi nalezen zavražděný muž. Snad právě proto se zde říká "U svatých". (M. Tlapáková)

O zeleném kříží - Při silnici z Hostomic do Skříplce stojí kříž. Podle dávné pověsti si na tomto místě vzali ze zoufalství život dva mladí lidé, kterým rodiče nepřáli v jejich lásce. Proto prý je kříž symbolicky natřen zelenou barvou. (P. Krumpharzlová, Lštění)

O čem vypráví křížek u Žižkova - Nad vesnicí, nad hájovnou poblíž dobříšské cesty je skalka a na ní křížek. Podle pověsti tam kdysi dávno jedna pomatená žena svrhla z této skalky své dítě. Proto je prý na skalce vidět i dětská ručička. (J. Procháčka ze Žižkova)

Podle knihy J. Vorla
Pověsti a příběhy z Hostomicka
připravila Marie PLECITÁ

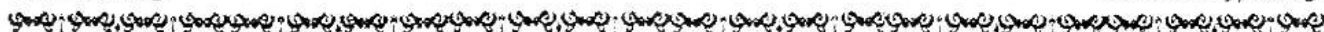
Křížek ve Vižně dostal novou hlavici z betonu

Vižina - Na podzim byl při vichřici vyvrácen na Vižně křížek a rozlomena hlavice kamenného podstavce. Na zimu byl uklizen a zrenovován. Pan starosta zjišťoval u kameníků, zda-li je možno kamennou hlavici opravit. Na radu se s p. Junkem pokusili hlavici slepit dvou-složkovým lepidlem. Ovšem kámen byl zvětralý a narušen, takže se tento pokus nezdařil. Proto pan starosta vlastními silami vyrobil nové bednění a hlavice se udělala z betonu. Kříž byl zavěšen na trínovu a zalit do hlavice. Okolní tůje byly upraveny, sokl opatřen novým červenohnědým nátěrem, okolí bylo upraveno a na křížek je opět hezký pohled.

O posvícenské neděli, 26. října ve 14 hodin, bude u křížku sloužit mši svatou osovský farář P. Krystof Drzazga.

„Požádal mě o to pan starosta,“ říká kněz. Podle jeho slov může sloužit mše i v jiných obcích, pokud o ně bude zájem.

„Staří říci,“ dodává důstojný pán. „Minulé pondělí jsem sloužil mši svatou v Nesvačilech, kde se jí zúčastnilo okolo 30 věřících. (jf, JoK)

Informační občasník **PROVAS**
ve spolupráci s OÚ Osov, Sborem dobrovolných hasičů a Fotbalovým klubem
pořádá

v sobotu 27. září od 14 hodin v zámecké zahradě
posvícenské odpoledne pro děti

S PROVASem kolem světa

Soutěže z celého světa se sladkou odměnou

Od 19 hodin v sokolovně
premiéra pohádkové frašky

VELKÁ POHÁDKOVÁ TRAVESTI SHOW

Výstava návrhů osovských erbů a dokumentů z historie i současnosti, hudba, tanec

Občerstvení zajištěno v restauraci „U hřiště“

Ochotníci se chystají zahrát pohádkovou hru

Osov - Součástí posvícenského večera v osovské sokolovně by měla být i premiéra nové pohádkové hry osovských nadšenců, kteří vloni sehráli kus nazvaný „Babička Mary“. Tentokrát se bude jednat o několik tradičních pohádek, propletených děchomady a celá hra dostala název „Velká pohádková travesti show“. A o čem bude? „Přijďte se podívat,“ vzkazují všem malí i velcí herci (JoK)

SOUTĚŽ

O NEJLEPŠÍ

POSVÍCENSKÉ KOLÁČE

účastníci se mohou přihlásit do soutěže

od 18 do 19 hodin v sokolovně.

Podmínkou je několik koláčů
jako vzorek k hodnocení.

Hodnotit bude pohádková porota.

Scéna z ložské Babičky Mary, která možná odstartovala novou éru osovského ochotnického divadelnictví.
Foto ARCHIV

Nejstarším spolkem bylo divadlo

V DIVADELNÍM KUSE OD ALOISE JIRÁSKA PSHLAVCI HRÁLA POLOVINA VINAŘIC

Vinařice – Mezi nejstarší spolky, které byly v naší obci vinařické nejvíce činné, patří také ochotnické divadlo. Vzniklo kolem roku 1870-75. Mělo v širokém okolí dobrou pověst. Během let své činnosti hrálo na 3 jevištích a mělo i 3 opony. Oponu prvního skládáckého jeviště prý maloval dle vyprávění mého otce p. Hrubý z Osova, který byl malířem pokojů. Na oponě je namalován z pravé strany hrad Karlštejn a z levé strany vinařická náves s kapličkou. Byla to opona, která se stáčela nahoru. Další dvě opony byly již rozhrnovací do stran.

Mezi první režiséry patřil František Mottl, č. p. 4, dále p. Houba Václav, č.p. 6. Za nich se hrály vlastenecké hry a obrazy ze života – např. Lešetínský kovář, Jiříkovo vidění, Pytláci a další. Hudbu obstarávala domácí kapela vedená p. Roztočilem č.p. 27 p. Houbou č.p. 11 a později Fr. Krbcem č. 41. Hrálo se 2x i 3x do roka. Po prvním náporu byla pauza několik let ale od r. 1900 do r. 1914, než začala válka, hrálo se pravidelně alespoň 1x-2x za rok, např. Sestry, Princ Vymetal atp.

Po první světové válce v roce 1919 vznikl spolek Hus, který byl pokračovatelem ochotnické tradice. Zde začal režisovat p. Podubický č.p.

17, pak Bohuslav Zikán, dále František Houba č.p.6, Josef Duchoň č.p. 26, Houba Vojtěch č.p. 18, režiséři se střídali i v napovídání a byly sehrány oblíbené veselohry jako Láska její výsosti, Jehla v kupě sena, Kličeperovic Jindra, Mumraj na vejrovně a další.

V průběhu druhé světové války se nechtálo, bylo to nějaký čas zakázáno.

Po 2. světové válce se ujal režie Mottl Václav č.p. 4 s nápovědou Františkem Smržem a hudebnou p. Doksanského z Litně. Mládež začala hrát operetky Písně dcery ducha mého, Nešťastný šafářův dvoreček, Tajná láska, ta mě trápí, Ta naše písnička česká, Můj otec začal po roce 1945 opět vykonávat funkci starosty a režii proto převzal zase František Houba č.p. 6, to se již hrálo pod hasičema a osvětovcu besedou. Hrálo se dále a vinařické divadlo bylo známé v celém okolí. Někteří naši herci vpomáhali i sokolskému divadlu v Suchoomastech, naše divadlo hostovalo i v Lážovicích. Za režie Františka Houby bylo sehráno – Česká chaloupka, Šamberkovo Jedenácté přikázání, od Preisové Její pastorkyně, od Jiráskova Pshlavci – v tomto kuse hrála snad polovina vesnice, ale bylo to krásné.

Poté pan režisér onemocněl a já byl předsedou

Osvětové besedy a absolvoval jsem krajský kurs režisérů a tak jsem začal v této tradici vinařského divadla pokračovat jako režisér. Bylo sehráno několik krásných kusů – Pan otec Bezouška, od Štolby Feníze, Goldoniho Mirandolina, Drdovy Hrátky s čertem, Štolbovo Na letním bytě, Goldoniho Zamilovaní a Sluha dvou pánů. Při těchto hrách dělal nápořád Václav Smrž č.p. 24. V roce 1960 divadlo ve Vinařicích skončilo. S již jmenovanými kusy jsme byli přihlášení do okresní soutěže, kde jsme nedělali naší obci špatnou pověst, protože jsme se drželi mezi přední částí zúčastněných.

Ještě si připomeňme slova „Národ sobě“ na bučově Národního divadla v Praze. Co tužeb je zde ukryto. Jaký to byl čas, když se národ probouzel a začal žít a jednat o založení svého českého divadla. Náš podbrdský kraj žil i tehdy v tom samém nadšení. Základní kámen věnovaný našim krajem Národnímu divadlu byl vylomen na Zlatém koni u Koněprusa a s velikou slávou odvezen ke stánku českého divadelního umění. Národ sobě postavil divadlo, která nám dává umění i krásu a je i na nás, abychom tu krásu i to umění dokázali vrátit do života nás všech. Bohuslav MOTTL

Na Slunkatoč přišlo sedm set lidí

HRAD TOČNÍK HOSTIL BENEFIČNÍ FESTIVAL SLUNKATOČ VO PATRO VEJŠ

Točnick – Na samém konci prázdnin, 29. a 30. srpna, se na hradě Točnick konal benefiční festival Slunkatoč Vo patro vejš. Uspořádal ho berounský dobročinný spolek Lomikámen, který se zabývá sociální a ekologickou problematikou. Návštěvníci, kterých se na hradě vystřídalo více než 700, podpořili svými penězi

Srpnová okupace 1968 mladým lidem nic neříká

Česko – 21. srpna uplynulo 35 let od obsazení Československa vojsky tehdejší Varšavské smlouvy. Smutné je, že dnešní mládež o srpnové invazi skoro nic neví.

„Vím, že jsme se o tom něco učili,“ říká 22letý Michal Procházka.

„Nic mi to neříká,“ krčí rameny jeho vrstevník Jan Pužfík.

Zato Zdeněk Veverka si pamatuje moc dobře. A na otázku, co by se stalo, kdyby Rudá armáda zůstala doma: „Byli bychom o 30 let dál. Hlavně v ekonomice. To co začíná dneska by bylo už tenkrát.“ (JoK)

Okno do celého světa

Osovec - Oknem do celého světa by se dal nazvat internet. Stačí kliknout a můžete si přečíst zprávy z Ameriky či z Austrálie, stačí kliknutí a vidíte „živé“ Niagarské vodopády nebo věčné ledové pláně Antarktidy. Ječním kliknutím vyhledáte nejlepší spojení na druhý konec republiky nebo Evropy. Přístup do internetu mají nyní i štenáři osovské knihovny. V minulých týdnech zde bylo uvedeno do provozu připojení k této celosvětové síti. K dispozici je během půjčovni doby. (JoK)

Najdete v knihovně

Osovec - Příznivce kultovního filmu Trainspotting jistě potěší, že mají nyní možnost přečíst si stejnojmenný román Irvina Welshe, poče kterého byl slavný snímek natočen. Knižní podoba má přinejmenším tu výhodu, že si ji člověk může vychutnávat mnohem déle. Máte-li rádi smutné i veselé příběhy ze života, zkuste si přečíst knížku povídek O rodičích a dětech, kterou napsal Emil Hakl. Jestli vás lákají daleké kraje, nebo se chcete dozvědět něco o kulturách jejich obyvatel, můžete začít třeba v Tichomoří, a to s knižkou cestovatele Leoše Šimánka, která nese podtitul Barevný svět tropů a je plná krásných fotografií. A to nejlepší na závěr: do knihovny byl instalován počítač s připojením na internet a tiskárnou. (jabl)

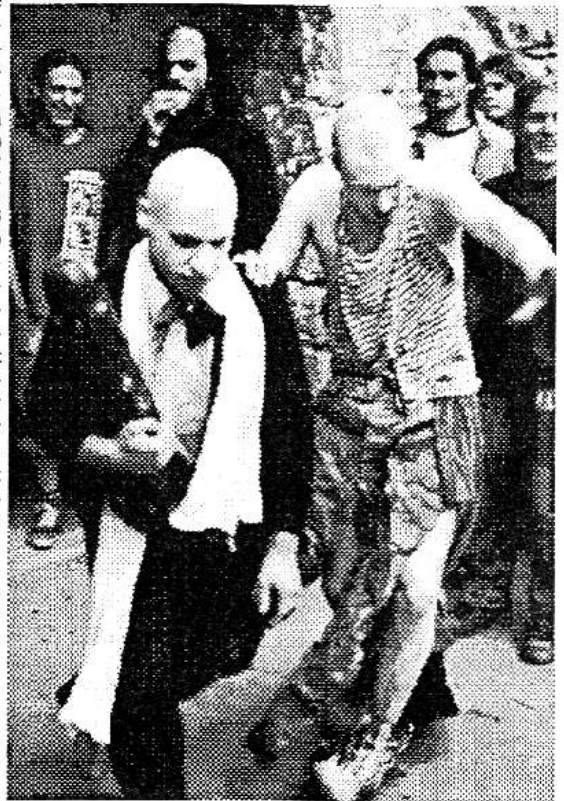
Hasičská zbrojnice se zatím rozšiřovat nebude

Osovec - Nové prostory pro hasičskou techniku obec stavět nezačne, protože nedostala dotaci. Rozpočet je podle starosty Veverky půl milionu korun a část měla být uhrazena právě z oné dotace. „Bez ní se do stavby pouštět nebudeme,“ říká starosta a dodává: „Některá rozhodnutí státních úředníků prostě nedokážu pochopit. Na stavbu související s hasičskou technikou peníze nedostaneme, ale na rozvoj cestovního ruchu dostal mikroregion Horymír 200 tisíc.“ Veverka dotaci vítá, ale přece jen by mělo být zajištění bezpečnosti před požárem přednější. Podle něj to souvisí se současným trendem podpory svazků a vyšších územních celků.“ (JoK)

veřejnou sbírku na výtah pro vozíčkáře.

Mezi největší hudební atrakce festivalu patřila vystoupení skupin Traband, Ty syčáci nebo Fast Food Orchestra, ale o silné zážitky nebyli ochuzeni: ani milovníci taneční muziky, těm se o zábavu postarali např. Global Chillage nebo Gardenzitty Soundsystem. Svě umění předvedla i řada divadelních souborů, např. SAD nebo Nula morčat, největší úspěch zaznamenal ruský mluvící soubor Teatr Novogo Fronta s představením Fabrika ljudí. Kdo dává před divadlem přednost filmům, ten si zašel na videoprojekci do hradní konfírny, jediní odmítající pouze pasivně konzumovat kulturní produkci mohli dát své kreativité průchod v keramické dílně. A koho ten přívál kultury zmchl, ten si dal třeba vegebuber nebo šel relaxovat do čajovny. Návštěvníci měli možnost přispět na výtah také zakoupením originálních, ručně vyráběných předmětů, např. batkovaných batůžků, triček či malovaných kamínků. Po celou dobu trvání festivalu vládla na Točnicku příjemná atmosféra a většina lidí nevdal ani občasné deště. Mezi diváky se proháněly psi nejrůznějších ras a velikostí, kteří se očividně bavili stejně dobře jako jejich majitelé, piva bylo dost a hudba hrála buď hluboko do noci, nebo rovnou až do rána. Kromě bohatých kulturních zážitků a únavy po dvou protančených nocích si mohli návštěvníci

ze Slunkatoče odnést také zjištění, jak zábavná může být dobročinnost. Více informací najdete na www.lomikamen.cz JIŘÍ BOLINA

Na hradě Točnicku vystoupil v rámci festivalu Slunkatoč i ruský soubor Teatr novego fronta. Foto J.BOLINA

Jak se píše kronika

KONEČNÁ VERZE VZNIKÁ V KLIDU „TRUCOVNÝ“

Vížina - Místní obecní kroniku píše od roku 1970 pan Zdeněk Záhořík. Jeho předchůdkyní byla paní Stránská a pan Kolářek. První kronika je v archivu v Berouně, ty další má doma p. Záhořík. Hasičskou kroniku píše pan Alois Záhořík a kroniku sportovců vede pan Jindřich Dufek. O tom, jak se obecní kronika píše mi nedávno vyprávěl. „Průběžně si do bločku zapisuji záznamy o různých událostech. Jedna část se týká světových událostí, druhá část významných okamžiků v naší republice a třetí část je ze života Vížiny. Zapisuji si i průběh

počasí, narození, úmrtí, svatby atd. Pak si jednou v roce sednu, zejména v zimě, kdy jsou dlouhé večery, dva dny si připravuji koncept, opravuji stylistické chyby a další dva dny si sednu nad kroniku a vše přepisuji. Musím na to mít klid, proto se zavírám do „trucovny“, kde si zatopím, naliji vínečko a mohu se dát do práce. Součástí kroniky jsou přílohy - fotografie, pozvánky, vstupenky... S odstupem času je zajímavé se do kroniky začíst. Za těch 30 let, co ji píši, se toho hodně změnilo,“ uzavírá kronikář Dufek (jf)

Blíží se uzávěrka literární soutěže PROVASu!

Literární soutěž se může zúčastnit každý – dospělí i děti. Forma a téma jsou volné, jedinou podmínkou je, aby se Vaše báseň, povídka či jiný literární útvar rozsahem vešly do formátu A4 a námětem se vztahovaly k mikroregionu Horymír.

Uzávěrka soutěže: 30. září 2003

Svá díla můžete vhodit do schránky PROVAS na OÚ v Osově nebo poslat poštou na adresu uvedenou v tiráži. Případně je můžete poslat i elektronickou poštou.

Odměna: 300,- Kč a zveřejnění v Provasu

Nezapomeňte uvést i jméno a spojení.

Skončily letní prázdniny a dovolené...

ČTENÁŘI DOPORUČUJÍ ČTENÁŘŮM KDE JE NEJLEPŠÍ DOVOLENÁ.

Jak prožili letošní dovolenou a kam by doporučili jet svým spoluobčanům? Na to jsme se zeptali několika obyvatel Osova. (PROVAS)

Starosta hasičů Josef Chvojka jezdí s rodinou pravidelně do Jizerských hor, aby si odpočinuli od práce. Doma na baráku to není možné. A tak chodí po lese, sbírají houby a trhají borůvky. „Moc hezké,“ doporučuje.

Starosta obce Zdeněk Veverka strávil dovolenou na Šumavě. „Pro cyklisty ideální. Je to levná dovolená, všude existuje dobré zázemí a byl jsem překvapen smíchovským Staroprahem, zvláště pak jeho cerou. 14 korun jako doma. Samozřejmě doporučuji.“

O škole historické

Osov – Ve středověku byla vzdělanost na vesnici velmi malá. Kartotři byli tehdy vychováni v břevnovském klášteře, a to až do založení Karlova učení. Po získání univerzitního titulu bakalář každý z nich vyučoval jen několik žáků - zpravidla městských. Časem začala úroveň pedagogů upadat a výuka bývala obvykle svěřována vysloužilým vojákům. Teprve mnohem později byli učitelé připravováni ke svému povolání na odborných ústavech. Až do poloviny 19. století byla školní docházka nepovinná.

Škola v Osově je podle různých známek nejstarší školou v okrese, doklady o tom se však nezachovaly. Zaručené zprávy o jejím zřízení jsou až z roku 1738 a nacházejí se ve farním archivu. Prvním známým učitelem byl Jan Rímek (1738). Původní školní budova stávala na místě bývalého hostince v sousedství zámekového parku. Když přestala vyhovovat pro svou chabost a nedostatek prostoru, v roce 1810 poskytl držitel panství za účelnu rozlehlou místnost v zámku a čtyři roky poté dal ze zděné kůlny naproti kostelu zřídit školní budovu se dvěma učebnami. Ta sloužila až do roku 1869, kdy již byla ve stavu velmi sešlém a nevyhovovala ani velikostí. Kníže Schwarzenberg tehdy koupil jednopatrovou hostinskou budovu č. 3, vhodnou k úpravě na prostornou školu. Školní výbor nabídl proto výměnu budov č. 2 a č. 3 a ta byla provedena postupně smlouvou ze dne 24. června 1869. Tím bylo knížeti umožněno rozšíření parku a jím pak školnímu výboru věnován dům č. 3, ovšem podle znění smlouvy výhradně k účelům vyučovací a k ubytování učitelstva. Třídy tehdy měly neobvykle velký počet žáků. Například ve školním roce 1885-86 bylo v 1. třídě 159 dětí, ve 2. třídě 114 a ve 3. třídě 167, tedy celkem 440 žáků.

Ve školním roce 1928/1929 to byla necelá polovina, přesně 203 žáci pocházející ze školního obvodu Osov, Osovec, Velký a Malý Chlumec, Lážovice, Nové Dvory, Skřípěl a Vižina. Tehdy již byla škola pěti třídní, měla 5 učeben, dílnu, školní kuchyni, úřadovnu, kabinet a byt řídicího učitele. Učitelská knihovna měla 281, žákovská 166 svazků. Učebnice a jiné školní potřeby byly chudým žákům půjčovány zdarma. Feriálním – tedy volným dnem byla středa.

V roce 1944 zabraly všechny třídy v poschodí německé dívky se svými učitelkami. Místní děti se tísnily v dolních prostorách.

V této školní budově se vyučovalo až do roku 1983, kdy zahájila vyučování nová škola postavená na louce při hlavní silnici mezi Osovem a Osovcem.

Marie PLEČTÁ

Osovský brankář Marek Valkoun byl letos doma. „Příští rok se chystám do Skandinávie. Pěší turistiku, samozřejmě,“ dodává přesvědčivě. Jiný osovský hráč, Pavel Šmejkal, navštívil s rodinou Moravský Kras, chatu Macocha. „K vlastní Macoše to bylo asi 50 metrů,“ říká jeho žena Lenka. „Prošli jsme všechny jeskyně, byli jsme v Boskovicích ve westernovém městečku. Počasí vyšlo. Koupat jsme se byli v Jedovnici na rybníce Olšovec, kde jsme viděli závody plachetnic. Moravský Kras mohu doporučit.“

Písek, vlny, památky...

Letní měsíce nám nadělily až příliš teplé počasí. Řídit každý z Vás hledal ochlazení po svém. Časy, kdy se v našich kempch obtížně hledalo místo k táboření jsou pryč. Pohodové chvíle nám může nabídnout například Orlická přehrada. Jeden z kempů Velký vír má výhodu blízkosti zámku Orlický, který byl kdysi královským hradem. K jeho návštěvě můžeme využít

několikrát denně projíždějícího parníku. Přijemná je však i cesta rozsáhlým zámekovým parkem, kde můžeme obdivovat Schwarzenberskou novogotickou hrobku z poloviny devatenáctého století. Parníkem můžeme doplnit také až ke gotickému hradu Zvíkov, jenž se tyčí nad soutokem Vltavy s Otavou.

Snídaně s výhledem na voňavou hladinu, teplá písečná pláž, vlny od parníků, dětské stavby z pisku, to vše můžeme zažít i na dovolené v našich krajích.

Radka KOČOVÁ, Josef KOZÁK

A co vy? Nechcete se se čtenáři podělit o zajímavá místa, která Vám při Vašich letních putováních padla do oka? Vaše povídání o letních zážitcích bude jistě v podzimních dnech příjemnou vzpomínkou a pro někoho třeba i lákavou inspirací pro roky příští. Máte jistě vše ještě v paměti, tak neváhejte a napište.

... začal opět školní rok

MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘIVÍTALA ŠEST NOVÁČKŮ

Osov – V měsíci září jsme ještě plní dojmů z letních dovolených, táborů i jiných prázdninových zážitků. Datum 1.9. však mluví jasně, jdeme do školy. Osovská základní škola patří k těm, které přivítaly děti bez jednodenního stávkového zpoždění.

První školní den byl pro děti uvítací, další den si mohli odnést domů učebnice a sešity. Slavností zahájení školního roku mohli vyslechnout děti všech tříd i rodiče v tělocvičně školy. Zvláštní pozornost byla věnována dětem, které překročily práh školní budovy poprvé. Paní ředitelka J. Hanousková přivítala každého prvňáčka a požádala starší žáky, aby pomáhali svým novým spolužákům.

Je možné, že některý z prvňáčků šel do školy s neznámými pocity. Obavy, co jej tam v té škole vlastně čeká, se jistě rozplynuly při vstupu do třídy, která svou výzdobou, obrázky jistě připomínala nedávno navštěvovanou mateřskou školu. Čeká je spousta nových zážitků a hlavně kamarádů.

Se svými spolužáky se jistě rádi přivítali i žá-

ci z vyšších tříd. Všem přeje úspěšný a pohodový školní rok 2003/2004.

Poslední týden prázdnin v mateřské škole Osov byl ve znamení příprav na zahájení školního roku. Paní Culková a paní kuchařky uklízely po malících a paní učitelky zdobily třídu a šatnu, praly oblečky na panenky, omývaly hračky, aby se zde novým dětem líbilo. Na letošní školní rok je zapláncováno třicet dětí.

1. září jsme netrpělivě očekávali příchod dětí. Tento den přišlo dvacet dětí, nových bylo šest. Všechny nás mile překvapily, že téměř neplakaly, až na nějakou tu slzičku při raním loučení s rodiči. Tento den se děti seznamovaly s novými kamarády a s novými hračkami. Pomocí motivace se určily pravidla chování. Před obědem jsme se prošli po Osově, kde nám nové děti ukázaly, ve kterém domě bydlí. Na zahrádce si děti zahrály na pískovišti, pohoupaly se, projely se na koloběžce, nebo na kole. Některé z nás opustily po obědě, ostatní šly domů až po odpoledním odpočinku. Lenka KOCOŮROVÁ, Radka KOČOVÁ

DOPIS

Příspěvek o vížinském loučení s prázdninami nám poslala žákyně 3. třídy Simona Šmídová.

Před koncem prázdnin jsem dostala, tak jako všechny děti u nás ve vsi, pozvánku od OÚ, TJ a SDH o pořádání tradičního loučení s prázdninami, které se uskuteční v pátek 29. srpna na místním hřišti. Na tento den jsem se velmi těšila. Ráno, když jsem vstala, bylo vcelku pěkné počasí, ale během dne se zkazilo. Začalo pršet. Myslela jsem si, že se nic neuskuteční. Přesto se však počasí umoudřilo a večer jsem šla s mladším bráchou a rodiči na hřiště. Ti, co měli s sebou stan a vše potřebné pro stanování si hned po příchodu vyhlídli svá místa a snažili se postavit stany. Každý z nás si mohl opět uvřít a nalít limonády, kolik kdo chtěl. Když už stany pevně stály a my měli plná břicha, hezky jsme si zazpívali u ohničku. Zpívali jsme při kytarě, na kterou hrála paní učitelka Fialová. Čas utíkal tak rychle, že se zanedlouho začalo stmívat a v tu chvíli byla vyhlášena stezka odvahy. Vedla od pomníku směrem k čarodějnicím, a pak nahoru po ní cestou směrem k lesu. Během této cesty nás lokala strašidla nejen světélkující, ale i pokřikující. V cíli na nás čekalo nejošklivější strašidlo, které rozdávalo sladkou odměnu. Po absolvování této cesty jsme se usměšnilí vrátili zpět k táboráku. Ti, co zde chtěli přespat ve svých stanech, tu zůstali a my ostatní šli domů do svých postýlek. S mým bráškou jsme se před usnutím báli, aby se nám o strašidlech nezdálo. Tento večer se nám moc líbil, ale škoda, že tak vlastně skončily letošní prázdniny.

Na Vižině čistili požární nádrže

ČERPÁNÍ VODY Z VIŽINSKÉHO RYBNÍKA U DVORA TRVALO CELKEM ŠEST HODIN

Vižina – K červenové akci čištění požárních nádrží se vyjádřili starosta vižinských dobrovolných hasičů pan J. Cajthaml a starosta obce V. Císař: „Hasiči pomáhali při odčerpávání vody z požárních nádrží. Byla použita obě vodní čerpadla PS 12 a PS 8. Menší nádrže se čerpaly 2x, rybník U Dvora sice jednou, ale dlouho. Trvalo to celkem 6 hodin. Hlavní podíl ležel na bedrech našeho strojníka M. Stránského, ale pomohla většina dalších hasičů. Nebudu je uvádět jmenovitě, abych na nikoho nezapomněl. Chtěl bych všem zúčastněným poděkovat“, řekl starosta hasičů p. J. Cajthaml. Starosta Císař by chtěl poděkovat nejen hasičům, ale všem ostatním občanům, kteří přiložili ruku k dílu a firmám, které tuto akci zajišťovaly: Rakovnické keramické závody poskytly techniku a zajistily odvoz odpadu včetně jeho skladování, firma ELIOD zajišťovala vzorky a jejich vyhodnocení, Agropodnik Beroun se

sídlem v Hostomíciích zajistil odvoz řídkého odpadu, hasiči z Osova pomohli při mytí stěn požárních nádrží před opravou a stavební firma Lauf z Hořovic se podílela na opravě vzdávek a šachet. Veliké díky patří těmto firmám za ochotu a dodržení všech termínů. Akce se podařila a proběhla během jediného měsíce. Byla využita státní dotace ve výši 60 tisíc Kč a 40 tisíc dofinancoval OÚ Vižina.

Jana FIALOVÁ

Prázdniny v Chlumci ukončil večerní táborák

Malý Chlumec – Na závěr prázdnin, 29.8.2003 jsme uspořádali v Malém Chlumci u rybníku Loužek akci „Loučení s prázdninami“ pro chlumecké děti. Děti se zde sešly okolo 19.00 hodiny. U táborového ohně si opekly špekáčky a netrpělivě očekávaly setmění. Pak se děti v menších skupinách vydaly podle fáborků lesem k úli, kde na ně čekal poklad. Cestou je překvapilo několik strašidel. Závěr byl opět u táborového ohně se zpěvem trampských písniček. Rozloučili jsme se, popřáli jsme si pěkné známky v nastávajícím školním roce a šťastné setkání příští rok, kdy by tato akce měla být několikadenní se spaním ve stanech. Touto cestou bych chtěla poděkovat OÚ Velký Chlumec za finanční pomoc při koupi odměn. Dále děkuji paní Ivetě Eliáškové, Vladce Kunové a Janě Vinšové za pomoc při organizaci akce a slečnám Veronice Jechové, Lence Kocourové, Veronice Teskové a Aničce Veselé za pěkné strašidelně humorné masky. (lk)

Vyhrál púlmetrový kapr

Podbrdy – Noční rybolov 26. července vyhrál Alois Slováček z Radotína, který ulovil skoro púlmetrového kapra (47 cm). Druhé místo získal kapr o délce 44 cm a třetí místo bohen se 40 cm. (JoK)

Jubileum oslaví

Zumrová Marie z Osova
Jelínek Václav z Osova
Červenková Věra z Osova
Karel Boháček z Osovice

Gratulujeme.

Velké koňské mečeche

Hněvšín – Místo nedaleko Slapské přehrady, kde v sobotu 23. srpna mohli milovníci koní shlédnout ojedinělý program. Devadesát koní a jezdců pod vedením herce Václava Vydry předvedlo různá seskupení, která v tomto provedení a množství koní nejsou k vidění nikde jinde v naší zemi. Jedno z těchto seskupení je čvrvyška, koně se rozdělili do tří skupin po třiceti a utvořili mlýnské kolo. Koně uprostřed šli v kroku, další klusali, vzdálenější cválali, krajní jezdci se snažili udržet své koně v trysku.

Vše muselo být obtížné, protože se koně mezi sebou navzájem neznali.

Další krásná podívaná byla na jezdce, kteří se svými koňmi předváděli vojenský útok. Na jednom konci rozlehlé louky se seřadili do lajny a na povel Václava Vydry se všichni vrhali plným tryskem k nepříteli. Někteří své koně šetřili, protože následoval další program. Rozdělili se do dvou skupin. První skupina absolvovala výjízdku, ta druhá se ještě jednou rozdělila. Jedna z druhé rozdělené skupiny přešla na parkur s různou obtížností, druhá se věnovala terénní zkoušce. (rpK)

Vižinští hasiči a jejich technika si „vysloužili“ poděkování starosty za pomoc při čištění místních rybníků. Foto ARCHIV

Vedra ohrozila ryby

Podbrdy – Letní vedra snížila stav vody v rybníku „Ř'hák“ natolik, že začalo hrozit vážné nebezpečí úhynu ryb. Proto začali místní hasiči přečerpávat vodu z nově vybudovaného rybníka „Na židovce“. Celá akce ověřila možnosti dopravy vody na velkou vzdálenost. Vzdálenost rybníků totiž činí 520 metrů. (JoK)

Občasník Naše noviny vydal své 350 číslo

Zadní Třebaně – Třistapadesáté číslo nezávislého trebaňského občasníku vyšlo minulý týden v Poberouni. Tento nezávislý list přináší každých 14 dnů zprávy z obcí kolem Zadní Třebaně. Z původního nástěnkového listu, kterým v listopadu 1989 informoval spoluobčan bývalý student žurnalistiky Miloslav Frydl o dění v Praze, se staly během 14 let skutečné noviny. A nejen to. Jejich vydavatel, což je občanské sdružení stejného jména, pořádá každoročně Masopust, dětská odpoledne a uděluje výroční cenu za kulturní přínos Dolního Poberouní a Podbrdská. (JoK)

Vodovod bude do zimy

Velký Chlumec – Do finále se dostává výstavba místního vodovodu. Podle slov starosty Jaroslava Routy by měly být veškeré práce hotovy do konce října. A to i přesto, že kolaudace je plánována na příští rok. „Necháváme si rezervu“, říká chlumecký první radní. „V zimě těžko něco opravíme a tak bychom museli pokračovat až na jaře.“ Celá akce stála 10 milionů, z nichž 4,5 mohla obec uhradit ze státní dotace. Zbytek hraje ze svého rozpočtu a hlavně z našetřených peněz. (JoK)

V polích při cestě z Lážovic do Skřiple stojí záhadný křížek. Dle pověsti zde byl zmařen lidský život. Však se tu také dodnes říká "Na Vrahu". Foto J.KOZÁK

Dříve Chrastina, nyní Nové Dvory

PROVAS PŘEDSTAVUJE VESNICE A OBCE PODBRSKÉHO ÚDOLÍ – NOVÉ DVORY

Nové Dvory – Historie Nových Dvorů je svázána s historií blízkých Lážovic, neboť podle dochovaných materiálů byly Nové Dvory dříve dvůr Chrastina součástí této obce.

O tvrzi v Chrastině, sídlem vladkyň z Hlážovic, se píše již v roce 1233, kdy byla majetkem ostrovského kláštera. Později se během 15. a 16. století stíhají na tvrzi Chrastina s dvorem poplužním majitelem, nějaký čas patří k panství všeradicckému, aby se nakonec stala součástí panství osovského.

Během třicetileté války jsou tvrz, ves i dvůr zcela vypálena, a tak je sem dosaženo německé obyvatelstvo, které brzy splyne s českým obyvatelstvem.

Chrastina se pod novým jménem, Nové Dvory, poprvé připomíná roku 1536. O několik let později se stala trvale součástí osovského panství. Po roce 1850, po zrušení vrchnostenské-

ho systému, byly Nové Dvory připojeny k obci Lážovice, jejíž součástí jsou dosud. Spolu s nimi se staly součástí Osova, což trvalo do

podzimu 1990, kdy získaly Lážovice znovu samostatnost. V současné době je v Nových Dvorech evidováno 21 adres. Josef KOZÁK

Kaplička, zasvěcená Panně Marii, tvoří spolu s rybníky a statkem jednu z hlavních dominant Nových Dvorů.

Foto J.KOZÁK

Nové Dvory v Česku

Název Nové Dvory není v Čechách nijak ojedinělý. Kolik existuje jiných Nových Dvorů?

- velká, středisková obec v okrese Kutná Hora
- obce v okresech Žďár nad Sázavou, Příbram, Litoměřice

- malé sídelní lokality: Nové Dvory Bystřany (okres Teplice), Nové Dvory Červený Újezd (okres Benešov), Nové Dvory České Budějovice, Nové Dvory Dolní Hořice (okres Tábor), Nové Dvory Lážovice (okres Beroun), Nové Dvory Miličín (okres Benešov)

- samoty, hájovny: Nové Dvory Březová (okres Zlín), Nové Dvory Dačice (okres Jindřichův Hradec), Nové Dvory Frýdek-Místek, Nové Dvory Hrotovice (okres Třebíč), Nové Dvory Kozlovice (okres Frýdek-Místek), Nové Dvory Lesonice (okres Třebíč)

- městské části: Nové Dvory Lipník nad Bečvou (okres Písek), Nové Dvory Lomnice nad Popelkou (okres Semily), Nové Dvory Polná (okres Jihlava), Nové Dvory Praha, Nové Dvory Sedlec-Prčice (okres Benešov) (JoK)

Odehrán další Vižina cup

Vižina - Pod názvem „Vižina cup 2003“ byl v sobotu 9. srpna 2003 odehrán na místním hřišti turnaj fotbalových mužstev. Vižina cupu se zúčastnila mužstva Osova, Vižiny, tzv. Colli- na team rozhodčích a Hostomice B.

Do finále se probojovala mužstva domácích a sousedního Osova. To skončilo vítězstvím domácích 2:1.

„Chytil jsem dvě penalty ze třech,“ řekl k tomu osovský brankář Marek Valkoun. „V minulém ročníku jsem chytil všech pět.“ (JoK)

Nové Dvory na dobové fotografii z poloviny dvacátých let minulého století.

Horní rybník byl pro lidi

O POSVÍCENÍ A NA VÁNOCE SE PEKLY KOLÁČE V PECI

Nové Dvory – Malé vesničky neoplývaly nikdy bohatostí zábavy, což ovšem neznamená, že by se v nich nežilo. Jak prožívala dětství v Nových Dvořích vzpomíná Marie Kozáková, rozená Syrová: „Jako děti jsme se těšily na pálení čarodějnic. Zastávka ve Vižině tehdy ještě nebyla a tak jsme hlídali, aby nám to někdo nepodpálil. Zvláště když chodili lážovští ze Všeradic z vlaku.“ I na posvícení se těšily. V hospodě „U Vacurů“ bývávaly tanečnice a druhý den děti lezly po venkovní aitanek a hledaly zapadlé drobné. Ale opatrně, aby je hostinský neviděl.

„Babička Kobíková pekla v peci koláče,“ vzpomíná dále Kozáková. „My děti jsme je nosily dceři paní Svobodové z Osovce, která chodívala na tanečnice s nůši a prodávala sladkosti. Za koláče jsme vždycky dostaly nějaký bonbon. K jídlu bývávaly husy, králíci, kuřata, co kdo měl. Někdo uvařil to, jiný zase něco jiného a posvícení muzikanti se rozdělili a každý šel na večeri k někomu jinému. Koláče pekla babička i na Vánoce. Večer pak chodil slouha a troubil a dostal za to koláče.“

Tanečnice v hospodě U Vacurů skončily

podle druhé rodačky, Marie Burešové, dceřiny novodvorského sedláka Kubece, po parcelaci statku v polovině 30. let.

„Hustinský koupil část statku a přestěhoval se,“ říká Burešová. „Stále hospodu provozoval, ale sál už tam nebyl. A tak skončily tanečnice. A začátkem 50. let i hospoda.“

Obě ženy vzpomínají též na letní koupání v novodvorských rybnících: „V dolním rybníku se hlavně plavili koně a myl dobytek, ale horní rybník, ten byl pro lidi. Chodili sem lidé ze širokého okolí, protože nikde pořádné koupání nebylo.“ Josef KOZÁK

Staropramen cup oslavil ve Chlumci devátý ročník

Chlumec - Dne 9.8.2003 od 9.30 hodin se konal na hřišti v Habřinkách ve Chlumci IX. ročník fotbalového turnaje „Staropramen cup.“ Turnaje se zúčastnila mužstva Durisol Všeradice, SK Jince, Policie ČR Beroun, a SK Chlumec.

Na 1. místě se umístilo mužstvo Durisol Všeradice, 2. místo obsadila Policie ČR Beroun, 3. skončil SK Chlumec a 4. byli hráči SK Jince. Na závěr turnaje byly předány ceny a vyhodnocení nejlepší hráči. Hlavním sponzorem byl pivovar Staropramen. Před finálovým utkáním zavítaly ženy a děti svá aerobní vystoupení.

Večer proběhla taneční zábava v hospodě „U Kozohorských.“ K tanci a poslechu hráli duet Ota a Dana. Jelikož se jednalo o suché máje, byla ten večer poražena májka, která zde stála ještě od května. Záhava potom pokračovala do ranních hodin. (k)

Derby skončilo vítězstvím domácích

„DOMA DÁVÁME ČTYŘI GÓLY,“ ŘÍKÁ TRENÉR OSOVA KAREL PROCHÁZKA

Osov – Běštín 4:1

Branky: J. Hošťálek 4x, M. Děd (Běštín)

V sobotu 30. srpna proběhlo mistrovské utkání mezi Osovem a Běštínem. Protože někteří běštínští hrávali dříve za Osov, byl tento zápas předem tipován a považován za derby aneb kdo z koho. Zápas byl napnutý od samého začátku a vítězství si nakonec odnesli domácí.

President SK Osov Jan Hošťálek st. k výsledku řekl: „Dnes nemám připomínek. Když se podrží střed hřiště, tak se výsledek dostaví. Všichni hráči zaslouží pochvalu, protože do zápasu dali vše. Vždyť to bylo derby.“

A co hráči? Pavel Peřpica: „Zasloužený výsledek, bezvadný útok, koncovku jsme měli, oni ne.“ Hráč Petr Chvojka: „Osov byl lepší, štěstí stálo na naší straně. Góly byly vypracované.“ Nejmenovaný divák se jako skalní příznivec Osova nemohl dočkat sobotního derby a tak čekal již od pátečního večera. Bivakoval na hřišti, svým tělem ohřival trávník a dělal i občasnou záživku.

„Výkon se mi líbil a hřiště bylo v pořádku,“ prohlásil divák. To, že trávník zahřívá, určitě rozhodlo v prospěch domácích. Příště by tam měl ležet znovu.

A jak viděl utkání soupeř? Erankář Běštína

Petr Kočí: „Čekal jsem remízu. Běštín zklamal v obraně i v útoku. Chyběli nám čtyři hráči základní sestavy.“ Jan Měšťan: „Po minulé sezóně, po nevydařeném postupu do 3. třídy se le-

tos nemůžeme chytit.“

Jeden z diváků nakonec řekl: „Výkon velký podal brankář nostů. Příště si nekupuj rukavice u Vietnamců.“

Hana VESELÁ

Dobrá hra osovských fotbalistů s Baníkem Mořina vedla nakonec k zaslouženému vítězství.
Foto J.KOZÁK

Přátelé petanqué

pořádají

První posvícenský pohár

Neděle 28. září 2003 v 9:45 hod.
před hostincem „U hřiště“ v Osově

Zápis v den konání na místě,
družstvo tvoří jedna dvojice,
vlastní koule podmínkou.

Zápisné: 1 „zlaták“ (20 Kč)/osobu

Přijďte povzbudit.

Občerstvení zajištěno

Odehráno

13.9. Baník Mořina - Osov 4:1

Branky: Hošťálek Jan 2x, Plicka R., Ciprián

7.9. Všeradice B - Osov 3:0 (2:0)

Branky: Obořil 2x, Hruška Roman.

„Jednoznačné vítězství domácích. Soupeře jsme k ničemu nepustili a nenechali jsme je vystřelit na bránu.“ (Pavel Jakoubek)

30.8. Chlumeck - Vižina 3:3 (2:3)

Vižina vyhrávala 2:0 a to domácí vyvedlo z míry. Do výkonu dali veškeré úsilí a dokázali obrátit výsledek na 3:2 a jít si odpočinout před druhou půlí. Vižinství nakonec vyrovnali nádherným přímým kopem. (jf)

6.9. Vižina - Žebrák 2:0 (0:0)

„Soupeř byl v první části hry lepší, ale udrželi jsme se. V druhé části jsme se výrazně zlepšili, z čehož pramenily dva krásné góly F. Procházký,“ řekl P. Fiala. Ke konci zápasu přistál v těsné blízkosti hrací plochy na padáku V. Novák, aby povzbudil své spoluhráče. (jf)

Kam za kopanou

27.9. (16.30) Praskolesy - Vižina, Tlustice - Všeradice, Chlumeck - Podluhy, Osov - Zdice B, Srbsko - Všeradice B, Neumětely B - Olešná

4.10. (16.00) Všeradice - Hořovice B, Zdice - Neumětely, Vižina - Lochovice, Rpeř - Chlumeck, Všeradice B - Chodouň, Chrustenice - Osov, Kublov - Neumětely B

11.10. (16.30) Všeradice - Začín Třebah, Cembrit B-Z - Všeradice, Bzová - Chlumeck, Běštín - Vižina, Osov - Zdejčina, Běštín B - Všeradice B, Neumětely B - Podluhy B

18.10. (15.30) Všeradice - Karlštejn, Králův Dvůr - Neumětely, Vižina - Bzová, Chlumeck - Žebrák, Všeradice B - Karlštejn B, Heskov - Osov, Hostomice B - Neumětely B

FRANTOVA DRUŽKA (2)

Píše a kreslí J. Bolina © 2003

PROVAS - informační občasník z Podbránského údolí „pro vás“. Odpovědný redaktor: Jiří Bolina. Přípravují: J. Fialová, I. Kocourová, R. Kočová, Marie Plečtá, D. Semečká, J. Chvojka, Z. Veverka, Rediguje: J. Kozák, spolupráce: Mirka Plečtá, Technická spolupráce: ICZ a.s., vydává CÚ Osov, Adresa: PROVAS, Osovská 99, 267 25 OSOV, Evidováno Ministerstvem kultury ČR (MK ČR E 14098), E-mail: provas@osov.cz, PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebninách Osova, v místní lidové knihovně a v hospodě U hřiště. Uzávěrka: 17. září 2003, Příští číslo vyjde 18. října 2003.